

Pálfi Dénes

Áldott éhség és szomjúság. Úrvacsorai ima őszi hálaadásra¹

Textus: Ám 8,11

Jön majd olyan idő – így szól az én Uram, az Úr –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására.

A hívő ember szent éhséggel és szomjúsággal közeledik az úrasztalához. Nem a falat kenyérre éhezik, nem a korty borra szomjazik, hanem a lélek edelére és italára, Isten beszédére, a jézusi szeretetre. Jön emlékezni Jézusra, lelkét feltölteni az ő szeretetével, amelyre magasztos példája buzdít. Jön, azonosulva az ószövet-ségi próféta, Ámos isteni jóslatot tükröző szavaival: „Jön majd olyan idő – így szól az én Uram, az Úr –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására.”

És azonosulva a prófétai beszéddel, megérzi, hiszi, hogy ennek az éhségnek és szomjúságnak, az Úr igéje hallgatásának ideje eljött, most van az ő életében. A kenyér utáni éhség, a víz utáni szomjúság mellett az isteni értékekkel, lelki edelével, itallal való töltekezés, az azok szerinti élet jelent számára igazi megalégedést, boldogságot, már itt, ezen a földön.

S csak az így érző és hívő ember érti meg Jézust, a tanításában rejlő isteni bölcsességet: „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságért, mert ők megelégtetnek.” (Mt 5,6)

A mai világot és embert szemlélve úgy tűnik, hogy ez a prófétai idő, az Úr igéje hallgatásának ideje csak kevesek számára jött el. Pedig Isten mindenkihez szól, de beszédét, szavát kevesen hallják, s még kevesebben hallgatják. Mert a kenyér utáni éhség és a víz utáni szomjúság erősebb bennük az Isten utáni éhségnél és szomjúságnál.

¹ Elhangzott 2015. szeptember 27-én.

Sokan éheznek csak a kenyérre, és csak a maguk kenyérére. S bár Isten minden napra bőven kirendeli számukra, abból egy morzsányit sem hajlandók másnak is adni. Ezért van a földön – rajtuk kívül – annyi éhező ember.

Sokan szomjaznak csak a vízre, és csak a maguk vizére, senkivel meg nem osztva azt, bár bőven van nekik. Ezért gyötör szomjúság milliókat.

Sokan éheznek, szomjaznak a csak anyagi értékeket, a számukra gazdagságot jelentő földi kincseket, s szegény gazdagságuk vakító káprázatától nem látják a földhözragadt nélkülözők milliárdnyi sokaságát.

Sokan sóvárogják az önző érdekeiket szolgáló hatalmat, amely annyi jogtalanságot, békétlenséget, háborút, embertelenséget szül, jogfosztottá, hajléktalanná, hontalanná, ember mivoltában megtiporttá, áldozattá alázva e bolygó lakóinak nagy részét.

És mindezekre éhezve és szomjazva, s mindezeket megkaparintva, birtokolva/bitorolva, élelmesnek és boldognak érzik, hiszik magukat, a többi embert pedig életképtelennek, boldogtalannak, jelentéktelennek minősítik. Az Úr igéjének hallgatását, a lelkiek utáni éhséget, szomjúságot idejétmúlt, gyerekes, nevetséges dolognak tartják, ami számukra semmilyen haszonnal nem jár, így értelmetlen és értéktelen.

Pedig Jézusnak épp ez hozott igazi hasznot! Bár teste sokszor éhezett és szomjazott kenyérre és vízre, éhezett, szomjazott és szenvedett épp az említettek miatt, Istent éhező és szomjazó lelkét olyan elégedettség és boldogság uralta, amit a csak az anyagiakra áhítózó lélek soha meg nem tapasztalhat. Ezzel a lelki gazdagsággal legyőzte a halált, a tér és idő korlátait, s ez teszi ma is élővé és példaképpé őt a hívő lélek számára.

Élete és példája arról beszél, hogy kenyérrel és vízzel soha nem lakik jól az ember, de aki az ő kenyérével és borával, a lélek ételével és italával, az ő szeretetével él, Isten utáni vágyakozással a szívében, az már itt, a földön, földi életében örökké tartó boldogságot érez.

Őszi hálaadás ünnepén, az úrasztalához készülve, köszönjük meg Istennek, hogy kenyér utáni éhségünket és víz utáni szomjunktat csillapítja, étellel és itallal ajándékozott meg minket verejtékes munkánk után atyai szeretetéből. De köszönjük meg Jézus kenyerét és borát, áldott szeretetét, s főleg azt, hogy ezek utáni vágyakozást, éhséget és szomjúságot ébreszt szívében. És kérjük őt, hogy ezt az éhséget és szomjúságot tegye állandóvá bennünk, hogy legyen a mi életünknek is igazi haszna, értelme, értéke, szívének igaz gazdagsága, lelkünknek örök boldogsága. Ámen.